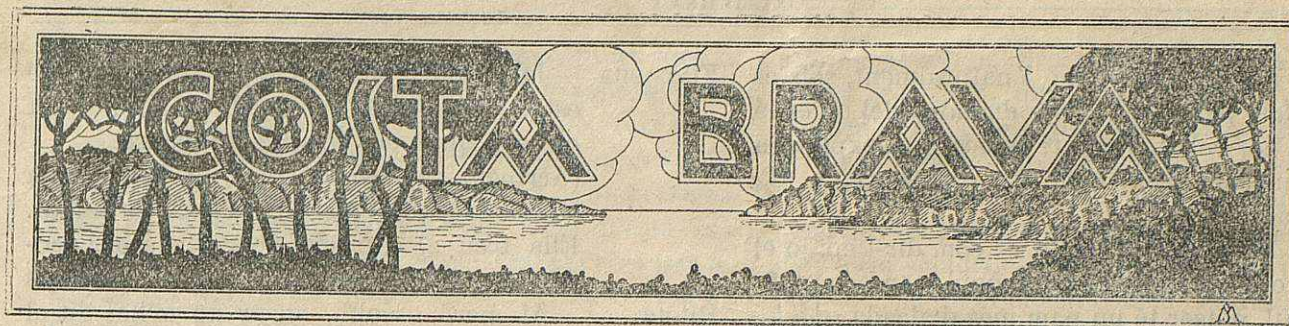

NÚMERO
SOLT
15 Cèntims

SETMANARI POPULAR INDEPENDENT

ANY II

Palamós 26 de Maig de 1928.

NÚM. 29

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, trimestre	2'00	ptes.
Fora, trimestre	2'25	id.
Estranger, un any	15'00	id.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

MAURI I VILAR, 2. SEGUN.

Anuncis, comunicats i reclams a preus segons tarifa.
Pagaments a la bestreta.

Elogi a una beutat

A la senyoreta E. H.

Ens havia estat demanat de reservar l'elogi d'avui, que pensava fer-l'ho un bon amic nostre, i hem esperat dies i més dies i l'elogi no ha vingut. L'amic està enfeinat i per altra part tampoc podem esperar més. Ha desgrat, doncs, del desig de l'amic el farem nosaltres i esperem que aquest no ens en farà retret. Si fos aixís estaríem disposats a que l'elogiés de bell nou des d'aquestes columnes, per complaure'l a ell i per a satisfacció d'ella.

Es molt joveneta encara; i això no serà cap obstacle per a poder-la elogiar. Es blanca i té uns cabells mol foscos, potser negres, detall aquest que no hem pogut precisar capficats com estem sempre en veure-la tan xamosa, tan simpàtica i tan bufona. Té els ulls negres; ulls que parlen de tan expressius com són i amb els que ens fora grat poder-hi entaular conversa, per a que amb llur llenguatge ens fes oblidar les penes del nostre viure de cada dia. Els seus ulls serien per nosaltres l'estel lluminós que guiaria els nostres passos pel camí de la vida i quan rendits de la caminada ens asseguessim a reposar, ells ens dirien tan belles coses que com transportats altra volta a l'infantesa ens abandonariem, lassos, a l'encant inefable de sentir-nos dominats, vençuts, posseïts per uns ulls que tan bé parlen, i quan parlen, riuen i rient dominen. Els teus ulls, tendra donzella, riuen sempre i per aixó ens plauen tant.

I per si els ulls fossin poc, encara els seus llavis vermellencs s'ens apareixen com un clavell al descloure's, amagant, cobdiciosos, el tresor de les seves dents ben motllurades.

L'harmonia d'uns llavis sensuals i carnosos amb uns ulls tan expressius i riallers donen un conjunt de picaresca bellesa que no ens cansariem mai d'admirar.

Que riguin força els teus ulls i que mai es vegin entelats per una pena. Somriu força i que els teus llavis coralins ens permetin quan menys admirar sempre la teva bellesa radiant i somniadora com un esclat de Primavera.

JOAN MIQUEL HISPEIRU

GALERIA DE JOVES PALAMOSINS

Filomena —... Però tú no m'expliques res. Després de tant temps sense veure'ns no tens cap novetat per contar-me? qu'em dius de Palamós?

Riteta —I qué vols que t'expliqui, Filo? Si fa un quan temps que no em preocupo de res; res m'interessa; un pensament únic em té completament isolada dels aconteixements qu'es desenrotllen al meu entorn.

Filomena —Caram! i doncs, com és aixó? Qué et passa?

Riteta —Ai, Fileta meva, estic enamorada, entens?

Filomena —Ah, ja comprenc. I naturalment, sols et plau parlar de coses d'amor i del qu'et té el cor robat, veritat? Doncs, apa, explica'm quelcom d'ell; com és? ros, moreno, alt, baix,

Riteta —Mira, és. . . ai! no sé com dir-t'ho; jo el trobo perfecte. Es tan mono! i tan ben plantat! potser té un pam més d'alçada que jo.

Filomena —I és elegant?

Riteta —Moltíssim, és tot un figurí; i és més simpàtic. . . . sempre somriu quan parla, i amb aquella veu tan suau que m'entra fins al cor; té una mirada tan dolça que sembla que pels seus ulls destili mel. A mí em va conquistar amb un esguard. Quan ho recordo uns calfrets de felicitat recorren tot el meu cos. Fou una mirada llarga, sostinguda, intensa. Jo també m'el vaig mirar molta estona, sense poder apartar d'ell els meus ulls fascinats. Des d'aleshores no faig sinó pensar en ell, i sols estic contenta quan la casualitat fa que pugui contemplar-lo, o sentir-lo enraonar. . . . Però ell encara no m'ha dit res a mí sola. . . . si li pogués arrancar un «t'estimo», qué feliç seria! (pausa) Oh, i encara no t'ho he dit tot; és molt bon músic. Sap tocar el cornetí, la flauta, el timbal, la mandolina, i fins el jazz. Sols li manca estudiar ara la guitarra i el contrabaix. Quan la seva orquestrina està donant un concert, tindries de veure'l a ell, tot voltat de platets, timbals, esquejers i campanetes; i ho toca tot amb una agilitat. . . no està mai quiet; mans, peus, cap. . . . tot ho posa en joc. Quan ve a deleitar les meves oïdes aquella harmonia que brolla dels instruments qu'ell toca, em sento posseïda d'una joia i una emoció tan grans. . . .

Filomena —Qu'et commouen, i et poses a plorar, no és això?

Riteta —No, no. Jo no ho sé explicar go qu'aleshores em passa; lo cert és que dominada per una força estranya, m'adormo. . . però, de qué rius ara?

Filomena —Ai, de qué vols que rigui? de res, do ra, de res, apa, continua.

Riteta —Bueno, però, tú deus riure per alguna cosa; doncs digues-m'ho. . . però, Verge Santa! ja són les cinc i deu minuts. Mira, ja me'n tinc d'anar, que m'escaparia l'auto.

Filomena —Jo't vindré a acompanyar, i aixís podré estar deu minuts més amb tú, perquè ara qui sap quan ens tornarem a veure.

(Arriben, es despedeixen, i la Riteta puja en el cotxe, que's posa en marxa tot seguit. Ella treu el cap per la finestra per acomiadar-se de la seva amiga amb el mocador)

Riteta —Ai, però escolta, encara no m'has dit el nom d'aquell.

Filomena —Es diu.

Riteta —Com has dit? Jaume?

Filomena —No,

Riteta —Com? Pijama? ves, quin nom, l'un pijama;

Filomena —No,

Riteta —No t'entenc; però si és tan lluny ja. . . .

Bé, m'ho dirà quan torni.

SERAPIA I ROMUALDA

IMPRESSIONS

La majoria de jovenets que vénen a Barcelona d'entre els tretze i els quinze anys, en general són destinats com aprenents de botigues: sigui de robes, «col·mados», etc. quin amo els accepta assegurant-los-hi la manutenció. Aquesta forma, per ésser tan senzilla, és a la que sotmeten quasi bé tots el seu trasllat a la capital perquè aixís diuen que, al menys, ja podran viure.

I aquell tendre xicot criat fins allavors prop dels pares, quant de nou li vé un canvi tan sobtat! Salvant ben rares excepcions, doncs les cases considerades són molt poques i encara menys les disposades a tenir preferències, l'aprenent deu fer tota la vida a la botiga; ésser a peu dret abans de l'hora d'obrir i procedir a la neteja de l'establiment per a que el públic el trobi curiós; portar encàrrecs durant el dia, més o menys carregat, lluny o aprop; dinar amb el temps just; a la tarda el mateix tràfec que al matí; sopar també justet i passar la nit a la botiga, sobre el taulell o en un catre en mig de les mercaderies i amb la companyia més o menys grata i animada dels ratolins.

Per poca importància que tingui un establiment, acostuma a haver-hi dos o més aprenents, sobre quins, quan són sols, el més antic fa de «cabo» exercint la seva autoritat en tota qüestió tant de feina com particular i a qui els demés respecten per ésser el confident de l'amo. Quants joves al trobar-se en aquest tan

infirm càrrec no n'han abusat? Quan entra un novell, tota l'atenció està sobre d'ell i si pel seu aspecte tímid a cop d'ull no demostra ésser un argentviu, és el blanc de tots abonant-s'hi encara els altres perquè no té facilitat en treure's les pucetes de sobre. I aquí, la Barcelona que s'havia imaginat tan bona li resulta un calvari guardant-se les penes sense desfogar-les per no trobar un amic a qui poder-les confiar. Accepten un aprenent i voldrien que ja sapigués treballar, tractar un client, vendre i distingir la classe i procedència de les mercaderies, que estés empapat dels carrers de la ciutat, és a dir, que's portés l'oli i dissortadament ensenyat no hi neix ningú. Si en mig dels crits de la botiga li donen un encàrrec adreçant-lo de paraula i després, per ésser noms nous per ell, no ho recorda trobant-se ja a mig camí, si torna enrera com ho fan la primera vegada, l'escàndol és segur i els qualificatius per no haver fet ús del telèfon són per demés simpàtics.

El diumenge, aquest dia tan ben posat per a fruitar i reposar, no pot ésser gaudit sempre per l'aprenent, i un si i l'altre no tindrà la llibertat somniada tantots nits, fins a certa hora encara, per a tancar-se de nou a la vida de treball quinze dies més.

Quan un nou aprenent és entrat, llavors els trets van a un altre blanc i el que fins ara era l'últim és admès en les tertúlies dels demés, havent-li arribat l'hora d'aprofitar-se i demostrar qui és.

I el temps que li manca per a defensar quelcom més que la teua, per a complir la mal posada fórmula dels tres anys monòtons i aburrits d'aprenentatge, el passa més reposat, però, no sense l'atenció deguda per a que no pugui donar-se cap queixa d'ell.

Es molt combatuda ara, amb molta raó, la vida d'internat en les botigues i el desig de la dependència per a que sigui completament abolida és unànim.

J. MUNDET

FUTBOLERES

Palamós. S. C. 2

F. C. La Escala, 1

Aquest partit era a benefici del brau jugador Antoni Ribas qui es troba a l'Africa complint el servei militar. El públic no respongué als desitjos de la junta i deixà d'anar al camp d'esports de la Platja. És molt de doldre perquè Ribas es troba necessitat. I ell, que en defensa dels nostres colors hi posava l'ànima, per

satisfereix al seu públic i perquè sortissin triomfants els colors groc-blau, que tant estimava, mereixia més, molt més, del públic palamosí. Ribas, però, no quedarà sense benefici. No pot quedar-s'hi Bons amics nostres, esportius de cor, no l'abandonaran pas i els seus companys d'equip tampoc volen oblidar-lo. Com oblidar a En «Madriles», que en les hores difícils del Palamós S. C., quan el seu començ en les lluites esportives, anava al camp i amb entusiasme i valentia igualab els animava a tots, encomanant-els'hi el seu coratge i amor propi, la seva voluntat de ferro i la seva temeraria valentia? Com oblidar al company que havia regat nostre terreny d'esports amb les seves llàgrimes, davant un resultat advers, impotent, malgrat el seu esforç nobilíssim, enfront d'onzes superiors?

A l'hora de començar la partida el camp oferia un aspecte estrany. Pocs espectadors i encara els pocs que hi havien eren agrupats a la cabina de la radio. Poc interessava el partit de casa. El principal era enterar-se del que passava a Santander. Els pocs que no erem radi-maníacs vegegrem com Puiggrós arreglerrava els equips que van fer-ho així.

F. C. L'ESCALA: Solés, Sureda, Solés, Callol, Carres, Botella, Pascual, Saló, Bucet, Cros, Callol.

PALAMÓS S. C.: Porro, Dimes, Dispés, Barbé, Gou, Ventura, Aliu, Rosalench, Ribera, Molla, Roger.

Començà la partida amb un desballestament general de l'onze local. Després anaren millorant l'actuació fins que en un centre de Barbé, Ribera disputà la pilota amb Solés, desviant-la, i Molla rematà amb el cap, a la xarxa. No va fer-se esperar el segon gol, que també va marcar Molla, amb el cap, traduint un centre de Rosalench. Un altre gol palamosí que Sureda va treure de dins la porta, no el concedí l'àrbitre.

Com que els mitjos locals tenien un dia espés i desmarcaven amb freqüència, els escalencs portaren a terme bones arrencades en una de les quals Rosalench féu la jugada de la tarda. Porro s'havia tirat als peus de Pasqual, repel·lint la pilota que xutà rasa Carreres. Quan el gol semblava inevitable sortí Rosalench i llençant-se a terra desvià la pilota amb el cap. La bella jugada fou forga aplaudida.

A la segona part la ratlla mitja local i Dimes milloraren llur actuació. Amb el seu esforç portaren mantres ocasions el perill al camp contrari però la dissortada actuació de Rosalench impedí que la davantera marqués cap gol. Els forans marcaren el seu únic gol per mitjà de Bucet d'un bonic cop de cap.

Resumint direm que el Palamós va demostrar ésser més equip que l'Escala. I si la seva superioritat no va reflectir-se en el marcador no cal buscar altre causa que la desordenada i gairebé incomprendible actuació

de Rosalench. Va decepcionar-nos. El creíem més jugador. La seva deria de passar pilotes i més pilotes a l'Aliu no podem comprendre-la en un jugador de la seva categoria. I, per altre part, tampoc volem creure que deixés de passar pilotes al centre intencionadament, per rancúnia o personalismes antiesportius... No, no ho creurem pas. Rosalench es un deportista. Fou un mal dia. Qui no pot tenir-lo?

Excel·liren pels forans el defensa Solés, els Callol i Cros. Dels nostres Molla (el millor de tots), Porro, Roger, Aliu i a la segona part Barbé i Ventura.

KEEPER

COMUNICAT

Hon-chong maig de 1928

Sr. Director de Costa Brava:

Li prego l'inserció en les planes del setmanari de sa digna direcció d'eixes ratlles adreßades a les simpàtiques llegidores de «Costa Brava».

Nenes simpàtiques, formoses perles que la gran formosor de l'Empordá té per ses més preuades joies, des d'eixes llunyanes terres japoneses té a bé enviar-vos, una volta més, una prova de l'admiració que vos professa vostre amic. Espero ben aviat tornar a ma aimada vila, i vos repeteixo lo que ja deia en despedir-vos: vine disposat a escriure en eixes columnes molts d'elogis a vostra beutat. Vosaltres les que encara no haveu estat cantades com a formoses hi sortireu també. Llargs marginals sobre verbenes, sardanes, l'hora del bany... tot aixó tinc en cartera.

Torno amb el projecte de fer una enquesta molt interessant dirigida primer als joves i després a vosaltres amb la pregunta: «Quan escollireu promés o promesa, com el voldreu?»

Ara a preparar interessants respostes i fins aleshores, resta vostre.

XARLES TON

Noticiari

Ha estat demanada la má de la bella i distingida senyoreta Rosari de Canals i de les Cuevas, filla d'una antiga i noble família de Falset per al distingit jove

palamosí En Raul Tauler i Palet, enginyer-cap de la Societat Electroquímica de Flix.

El dilluns passat tingué lloc, en el Teatre Carmen, una segona representació de l'obra de Gaston A. Mantua «El milionari del Putxet» essent molt celebrades les escenes culminants de l'obra per la numerosa concurrència que hi assistí.

Es troben en nostra vila una vinticinquena d'anglesos de la «Camping Club of Great Britain & Ireland» que han vingut a passar una temporada en nostra terra. Acampen prop de la platja de La Fosca i com ja no cal dir per llur indumentaria són l'admiració de les comares i mainada de la vila.

El dijous a les tres el passeig i l'esplanada del Far estavan atapeïts d'una multitut innombrable ávida de veure per llurs propis ulls com per efecte de la dinamita saltava a bocins una bona part de la muntanya de la que n'extreuen la pedra per a la reparació de l'escullera.

Tot són preparatius de festa. Els comerciants pinten llurs establiments. El Royal Sport Bar, ha decorat magníficamet el seu saló i el Casino El Port, es disposa a fer altre tant. La sucursal Tupinamba, també fa importants millores. Evidentment, els nostres comerciants es modernitzen i procuren atraure's clients posants llurs comerços a l'alçada que requereix l'importància de la nostra vila; ens fan quedar bé.

Demá celebraran la seva Comunió Solemne els nens i nenes d'aquesta Parroquia.

Ha presentat la dimissió del càrrec de Director de «Ferrocarriles Económicos Españoles» el Sr. Martí.

Preguem a tots aquells que ens tenen enviats originals i que encara no els han vist publicats, que no es denanimin, doncs en tenim tants que no ens és possible donals-hi sortida, tois però, els qu'ho mereixin, s'entén, aniran apareguent. Es quéstio de tenir paciència.

Aquest número ha estat revisat per la censura governativa.

JOAN REIG I ALBOSA

Aparejador i constructor d'obres
PLÀNOLS. PROJECTES I PRESSUPOSTOS

Munt, 54

PALAMÓS

Reservat per a la
Tintoreria "LOS MIL COLORES"

Royal Sport Bar

Cervantes, 38 i 40

Begudes de marca - Servei
acurat - Lloc de reunió
dels aimants dels sports

S. Plaja Villena

Centre General de Suscripcions

Venda i subscripció a tota mena de periòdics i
revistes nacionals i estrangeres.

Corresponsal de les principals editorials de
Barcelona i Madrid.

Respetable
público:

Soy Maria ARTIACH....
la galleta bien fabricada, exquisita y de perfecto tueste,
que tengo el gusto de presentar a mis hermanitos:

Cocochu
de coco seleccionado

Petit-Beurre
a base de
rica mantquilla

Carlton Tea Biscuit
aristocrática
y excelente
para el té

En sucesivas apariciones
les seguiré hablando de
nuestras especiales cualidades.

Demani arreu la deliciosa

GASSOSA

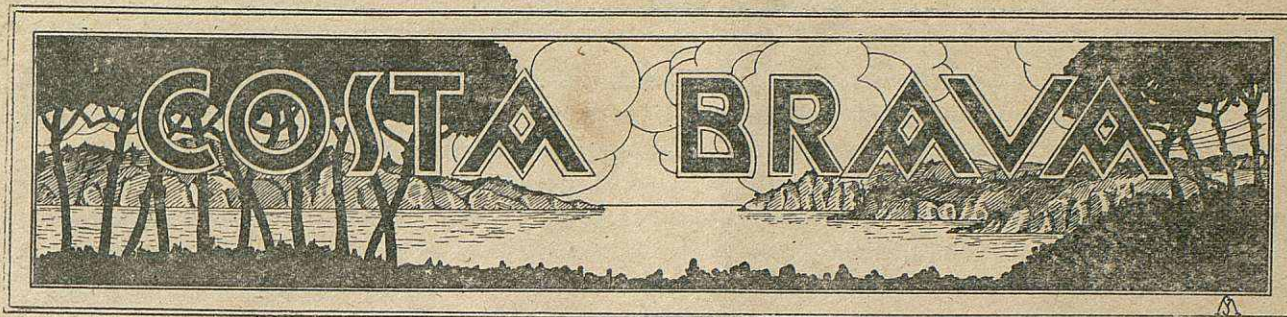
BALLESTA

i l'exquisit refresc, de moda a Barcelona,

SPUMY

De la fàbrica de D. BALLESTA, montada amb tots els avenços de la tècnica moderna.
Màquina automàtica sistema «KLEIN» a aigua corrent per al rentat de les botelles.

Repartiment a domicili: — Tel. 34 - Munt, 31 — PALAMOS

NÚMERO
SOLT
15 Cèntims

SETMANARI POPULAR INDEPENDENT

ANY II

Palamós 26 de Maig de 1928.

NÚM. 29

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, trimestre	2'00	ptes.
Fora, trimestre	2'25	id.
Estranger, un any	15'00	id.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

MAURI I VILAR, 2 SEG. N.

Anuncis, comunicats i reclams a preus segons tarifa.
Pagaments a la bestreta.

Elogi a una beutat

A la senyoreta E. H.

Ens havia estat demanat de reservar l'elogi d'avui, que pensava fer-l'ho un bon amic nostre, i hem esperat dies i més dies i l'elogi no ha vingut. L'amic està enfeinat i per altra part tampoc podem esperar més. Ha desgrat, doncs, del desig de l'amic el farem nosaltres i esperem que aquest no ens en farà retret. Si fos aixís estaríem disposats a que l'elogiés de bell nou des d'aquestes columnes, per complaure'l a ell i per a satisfacció d'ella.

Es molt joveneta encara; i aixó no serà cap obstacle per a poder-la elogiar. Es blanca i té uns cabells mol foscos, potser negres, detall aquest que no hem pogut precisar capficats com estem sempre en veure-la tan xamosa, tan simpática i tan bufona. Té els ulls negres; ulls que parlen de tan expressius com són i amb els que ens fora grat poder-hi entaular conversa, per a que amb llur llenguatge ens fes oblidar les penes del nostre viure de cada dia. Els seus ulls serien per nosaltres l'estel lluminós que guiaria els nostres passos pel camí de la vida i quan rendits de la caminada ens asseguessim a reposar, ells ens dirien tan belles coses que com transportats altra volta a l'infantesa ens abandonariem, lassos, a l'encant inefable de sentir-nos dominats, vençuts, posseïts per uns ulls que tan bé parlen, i quan parlen, riuen i rient dominen. Els teus ulls, tendra donzella, riuen sempre i per aixó ens plauen tant.

I per si els ulls fossin poc, encara els seus llavis vermellencs s'ens apareixen com un clavell al descoure's, amagant, cobdiciosos, el tresor de les seves dents ben motllurades.

L'armonia d'uns llavis sensuals i carnosos amb uns ulls tan expressius i riallers donen un conjunt de picaresca bellesa que no ens cansariem mai d'admirar.

Que riguin força els teus ulls i que mai es vegin entelats per una pena. Somriu força i que els teus llavis coralins ens permetin quan menys admirar sempre la teva bellesa radiant i somniadora com un esclat de Primavera.

JOAN MIQUEL HISPEIRU

GALERIA DE JOVES PALAMOSINS

Filomena —... Però tú no m'expliques res. Després de tant temps sense veure'ns no tens cap novetat per contar-me? qu'em dius de Palamós?

Riteta —I qué vols que t'expliqui, Filo? Si fa un quan temps que no em preocupo de res; res m'interessa; un pensament únic em té completament isolada dels aconteixements qu'es desenrotllen al meu entorn.

Filomena —Caram! i doncs, com és aixó? Qué et passa?

Riteta —Ai, Fileta meva, estic enamorada, entens?

Filomena —Ah, ja comprenc. I naturalment, sols et plau parlar de coses d'amor i del qu'et té el cor robat, veritat? Dones, apa, explica'm quelcom d'ell; com és? ros, moreno, alt, baix,

Riteta —Mira, és. . . ai! no sé com dir-t'ho; jo el trobo perfecte. Es tan mono! i tan ben plantat! potser té un pam més d'alçada que jo.

Filomena —I és elegant?

Riteta —Moltíssim, és tot un figurí; i és més simpàtic. . . sempre somriu quan parla, i amb aquella veu tan suau que m'entra fins al cor; té una mirada tan dolça que sembla que pels seus ulls destili mel. A mí em va conquistar amb un esguard. Quan ho recordo uns calfreds de felicitat recorren tot el meu cos. Fou una mirada llarga, sostinguda, intensa. Jo també m'el vaig mirar molta estona, sense poder apartar d'ell els meus ulls fascinats. Des d'aleshores no faig sinó pensar en ell, i sols estic contenta quan la casualitat fa que pugui contemplar-lo, o sentir-lo enraonar. . . Però ell encara no m'ha dit res a mí sola. . . . si li pogués arrancar un «t'estimo», qué felicitat seria! (pausa) Oh, i encara no t'ho he dit tot; és molt bon músic. Sap tocar el cornetí, la flauta, el timbal, la mandolina, i fins el jazz. Sols li manca estudiar ara la guitarra i el contrabaix. Quan la seva orquestrina està donant un concert, tindries de veure'l a ell, tot voltat de platets, timbals, esquarterins i campanetes; i ho toca tot amb una agilitat. . . no està mai quiet; mans, peus, cap. . . tot ho posa en joc. Quan ve a deleïtar les meves oïdes aquella harmonia que brolla dels instruments qu'ell toca, em sento posseïda d'una joia i una emoció tan grans. . .

Filomena —Qu'et commouen, i et poses a plorar, no és això?

Riteta —No, no. Jo no ho sé explicar go qu'aleshores em passa; lo cert és que dominada per una força estranya, m'adormo. . . però, de qué rius ara?

Filomena —Ai, de qué vols que rigui? de res, dona, de res, apa, continua.

Riteta —Bueno, però, tú deus riure per algun cosa; doncs digues-m'ho. . . però, Verge Santa! ja són les cinc i deu minuts. Mira, ja me'n tinc d'anar, que m'escaparia l'auto.

Filomena —Jo't vindré a acompanyar, i aixís podré estar deu minuts més amb tú, perquè ara qui sap quan ens tornarem a veure.

(Arriben, es despedeixen, i la Riteta puja en el cotxe, que's posa en marxa tot seguit. Ella treu el cap per la finestreta per acomiadar-se de la seva amiga amb el mocador)

Riteta —Ai, però escolta, encara no m'has dit el nom d'aquell.

Filomena —Es diu.

Riteta —Com has diu? Jaume?

Filomena —No,

Riteta —Com? Pijama? ves, quin nom, l'un pijama;

Filomena —No,

Riteta —No t'enten; però si és tan lluny ja. . . . Bé, m'ho dirà quan torni.

SERAPIA I ROMUALDA

IMPRESSIONS

La majoria de jovenets que vénen a Barcelona d'entre els tretze i els quinze anys, en general són destinats com aprenents de botigues: sigui de robes, «colmados», etc. quin amo els accepta assegurant-los-hi la manutenció. Aquesta forma, per ésser tan senzilla, és a la que sotmeten quasi bé tots el seu trasllat a la capital perquè aixís diuen que, al menys, ja podran viure.

I aquell tendre xicot criat fins allavors prop dels pares, quant de nou li vé un canvi tan sobtat! Salvant ben rares excepcions, doncs les cases considerades són molt poques i encara menys les disposades a tenir preferències, l'aprenent deu fer tota la vida a la botiga; ésser a peu dret abans de l'hora d'obrir i procedir a la neteja de l'establiment per a que el públic el trobi euriós; portar encàrrecs durant el dia, més o menys carregat, lluny o aprop; dinar amb el temps just; a la tarda el mateix tràfec que al matí; sopar també justet i passar la nit a la botiga, sobre el taulell o en un catre en mig de les mercaderies i amb la companyia més o menys grata i animada dels ratolins.

Per poca importància que tingui un establiment, acostuma a haver-hi dos o més aprenents, sobre quins, quan són sols, el més antic fa de «cabo» exercint la seva autoritat en tota qüestió tant de feina com particular i a qui els demés respecten per ésser el confident de l'amo. Quants joves al trobar-se en aquest tan

infin carrers no n'han abusat? Quan entra un novell, tota l'atenció està sobre d'ell i si pel seu aspecte tímid a cop d'ull no demostra ésser un argentviu, és el blanc de tots abonant-s'hi encara els altres perquè no té facilitat en treure's les puces de sobre. I aquí, la Barcelona que s'havia imaginat tan bona li resulta un calvari guardant-se les penes sense desfogar-les per no trobar un amic a qui poder-les confiar. Accepten un aprenent i voldrien que ja sapigués treballar, tractar un client, vendre i distingir la classe i procedència de les mercaderies, que estés empapat dels carrers de la ciutat, és a dir, que's portés l'oli i dissortadament ensenyat no hi neix ningú. Si en mig dels crits de la botiga li donen un encàrrec adreçant-lo de paraula i després, per ésser noms nous per ell, no ho recorda trobant-se ja a mig camí, si torna enrera com ho fan la primera vegada, l'escàndol és segur i els qualificatius per no haver fet ús del telèfon són per demés simpàtics.

El diumenge, aquest dia tan ben posat per a fruir i reposar, no pot ésser gaudit sempre per l'aprenent, i un si i l'altre no tindrà la llibertat somniada tantes nits, fins a certa hora encara, per a tancar-se de nou a la vida de treball quinze dies més.

Quan un nou aprenent és entrat, llavors els tres van a un altre blanc i el que fins ara era l'últim és admés en les tertúlies dels demés, havent-li arribat l'hora d'aprofitar-se i demostrar qui és.

I el temps que li manca per a defensar quelcom més que la teca, per a complir la mal posada fórmula dels tres anys monòtons i aburrits d'aprenentatge, el passa més reposat, però, no sense l'atenció deguda per a que no pugui donar-se cap queixa d'ell.

Es molt combatuda ara, amb molta raó, la vida d'internat en les botigues i el desig de la dependència per a que sigui completament abolida és unànim.

J. MUNDET

FUTBOLERES

Palamós. S. C. 2

F. C. La Escala, 1

Aquest partit era a benefici del brau jugador Antoni Ribas qui es troba a l'Àfrica complint el servei militar. El públic no respongué als desitjos de la junta i deixà d'anar al camp d'esports de la Platja. Es molt de doldre perquè Ribas es troba necessitat. I ell, que en defensa dels nostres colors hi posava l'ànima, per

satisfer al seu públic i perquè sortissin triomfants els colors groc-blau, que tant estimava, mereixia més, molt més, del públic palamosí. Ribas, però, no quedarà sense benefici. No pot quedar-s'hi Bons amics nostres, esportius de cor, no l'abandonaran pas i els seus companys d'equip tampoc volen oblidar-lo. Com oblidar a En «Madriles», que en les hores difícils del Palamós S. C., quan el seu començ en les lluites esportives, anava al camp i amb entusiasme i valentia igualab el i animava a tots, encomanant-els'hi el seu coratge i amor propi, la seva voluntat de ferro i la seva temeraria valentia? Com oblidar al company que havia regat nostre terreny d'esports amb les seves llàgrimes, davant un resultat advers, impotent, malgrat el seu esforç nobilíssim, enfront d'onzes superiors?

A l'hora de començar la partida el camp ofería un aspecte estrany. Pocs espectadors i encara els pocs que hi havien eren agrupats a la cabina de la radio. Poc interessava el partit de casa. El principal era enterar-se del que passava a Santander. Els pocs que no erem radi-maniacs vegegrem com Puiggrós arreglerrava els equips que van fer-ho així.

F. C. L'ESCALA:- Solés, Sureda, Solés, Callol, Carres, Botella, Pascual, Saló, Burcet, Cros, Callol.

PALAMÓS S. C.- Porro, Dimes, Dispés, Barbé, Gou, Ventura, Aliu, Rosalench, Ribera, Molla, Roger.

Començà la partida amb un desballestament general de l'onze local. Després anaren millorant l'actuació fins que en un centre de Barbé, Ribera disputà la pilota amb Solés, desviant-la, i Molla rematà amb el cap, a la xarxa. No va fer-se esperar el segon gol, que també va marcar Molla, amb el cap, traduïnt un centre de Rosalench. Un altre gol palamosí que Sureda va treure de dins la porta, no el concedí l'àrbitre.

Com que els mitjos locals tenien un dia espés i desmarcaven amb freqüència, els escalencs portaren a terme bones arrencades en una de les quals Rosalench féu la jugada de la tarda. Porro s'havia tirat als peus de Pasqual, repel·lint la pilota que xutà rasa Carreres. Quan el gol semblava inevitable sortí Rosalench i llençant-se a terra desvià la pilota amb el cap. La bella jugada fou forga aplaudida.

A la segona part la ratlla mitja local i Dimes milloraren llur actuació. Amb el seu esforç portaren manetes ocasions el perill al camp contrari però la dissortada actuació de Rosalench impedí que la davantera marqués cap gol. Els forans marcaren el seu únic gol per mitjà de Bucet d'un bonic cop de cap.

Resumint direm que el Palamós va demostrar ésser més equip que l'Escala. I si la seva superioritat no va reflectir-se en el marcador no cal buscar altre causa que la desordenada i gairebé incomprendible actuació

de Rosalench. Va decepcionar-nos. El créiem més jugador. La seva deria de passar pilotes i més pilotes a l'Aliu no podem comprendre-la en un jugador de la seva categoria. I, per altre part, tampoc volem creure que deixés de passar pilotes al centre intencionadament, per rancúnia o personalismes antiesportius. ... No, no ho creurem pas. Rosalench es un deportista. Fou un mal dia. Qui no pot tenir-lo?

Excel·liren pels forans el defensa Solés, els Callol i Cros. Dels nostres Molla (el millor de tots), Porro, Roger, Aliu i a la segona part Barbé i Ventura.

KEEPER

COMUNICAT

Hon-chong maig de 1928

Sr. Director de Costa Brava:

Li prego l'inserció en les planes del setmanari de sa digna direcció d'eixes ratlles adreßades a les simpátiques llegidores de «Costa Brava».

Nenes simpátiques, formoses perles que la gran formosor de l'Empordá té per ses més preuades joies, des d'eixes llunyanes terres japoneses té a bé enviar-vos, una volta més, una prova de l'admiració que vos professa vostre amic. Espero ben aviat tornar a ma aimada vila, i vos repeteixo lo que ja deia en despedir-vos: vinc disposat a escriure en eixes columnes molts d'elogis a vostra beutat. Vosaltres les que encara no haveu estat cantades com a formoses hi sortireu també. Llargs marginals sobre verbenes, sardanes, l'hora del bany. ... tot aixó tinc en cartera.

Torno amb el projecte de fer una enquesta molt interessant dirigida primer als joves i després a vosaltres amb la pregunta: «Quan escollireu promés o promesa, com el voldreu?»

Ara a preparar interessants respostes i fins aleshores, resta vostre.

XARLES TON

Noticiari

Ha estat demanada la mà de la bella i distingida senyoreta Rosari de Canals i de les Cuevas, filla d'una antiga i noble família de Falset per al distingit jove

palamosí En Raul Tauler i Palet, enginyer-cap de la Societat Electroquímica de Flix.

El dilluns passat tingué lloc, en el Teatre Carmen, una segona representació de l'obra de Gaston A. Mantua «El milionari del Putxet» essent molt celebrades les escenes culminants de l'obra per la numerosa concurrència que hi assistí.

Es troben en nostra vila una vinticinquena d'anglesos de la «Camping Club of Great Britain & Ireland» que han vingut a passar una temporada en nostra terra. Acampen prop de la platja de La Fosca i com ja no cal dir per llur indumentaria són l'admiració de les comares i mainada de la vila.

El dijous a les tres el passeig i l'esplanada del Far estavan atapeïts d'una multitud innumerable ávida de veure per llurs propis ulls com per efecte de la dinamita saltava a bocins una bona part de la muntanya de la que n'extreuen la pedra per a la reparació de l'escullera.

Tot són preparatius de festa. Els comerciants pinten llurs establiments. El Royal Sport Bar, ha decorat magníficamet el seu saló i el Casino El Port, es disposa a fer altre tant. La sucursal Tupinamba, també fa importants millores. Evidentment, els nostres comerciants es modernitzen i procuren atraure's clients posants llurs comerços a l'alçada que requereix l'importancia de la nostra vila; ens fan quedar bé.

Demá celebraran la seva Comunió Solemne els nens i nenes d'aquesta Parroquia.

Ha presentat la dimissió del càrrec de Director de «Ferrocarriles Económicos Españoles» el Sr. Martí.

Preguem a tots aquells que ens tenen enviats originals i que encara no els han vist publicats, que no es denanimin, dones en tenim tants que no ens és possible donals-hi sortida, tots però, els qu'ho mereixin, s'entén, aniran apareguent. Es quéstio de tenir paciència.

Aquest número ha estat revisat per la censura governativa.

JOAN REIG I ALBOSA

Aparejador i constructor d'obres
PLANOLS. PROJECTES I PRESSUPOSTOS

Munt, 54

PALAMÓS

Reservat per a la
Tintoreria "LOS MIL COLORES"

Royal Sport Bar

Cervantes, 38 i 40

Begudes de marca - Servei
acurat - Lloc de reunió
dels aimants dels sports

S. Plaja Villena

Centre General de Suscripcions

Venda i subscripció a tota mena de periòdics i
revistes nacionals i estrangeres.

Corresponsal de les principals editorials de
Barcelona i Madrid.

Respetable
público:

Soy Maria ARTIACH....
la galleta bien fabricada, exquisita y de perfecto tueste,
que tengo el gusto de presentar a mis hermanitos:

Cocochu
de coco seleccionado

Petit-Beurre
a base de
rica mantequilla

Carlton Tea Biscuit

aristocrática
y excelente
para el té

En sucesivas apariciones
les seguiré hablando de
nuestras especiales cualidades.

Demani arreu la deliciosa

GASSOSA

BALLESTA

i l'exquisit refresc, de moda a Barcelona,

SPUMY

De la fàbrica de D. BALLESTA, montada amb tots els avenços de la tècnica moderna.
Màquina automàtica sistema «KLEIN» a aigua corrent per al rentat de les botelles.

Repartiment a domicili: — Tel. 34 - Munt, 31 — PALAMOS